

Den anden ting er spørgsmålet om, hvorfor man ikke etablerer et forsøg i Københavns Kommune, der, som hr. Villy Søvndal har fuldstændig ret i, har langt de fleste stofmisbrugere – også mange af dem ude fra provinsen.

Der er, så vidt jeg kan vurdere det, kun én rigtig god forklaring på, hvorfor man ikke har taget København med i denne omgang, og det er, at man faktisk er i gang med noget nyt på stofmisbrugsområdet. Så har man vel haft en vis respekt for, at den distriktsopdeling og den særlige struktur, man er i gang med i det københavnske område, skal have sin chance, jeg havde nær sagt som sit eget forsøg måske parallelt med dette, uden at man i øvrigt kan sammenligne de to sæt forsøg. Det har jeg forstået er den vigtigste grund.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal indledningsvis takke ministeren for, at ministeren – jeg kan forstå, at det er efter pres fra SF under satspuljeforhandlingerne – har fået dette forslag i stand som en opfølgning på de forslag, Fremskridtspartiet fremsatte og fik behandlet i januar måned sidste år. Det er vi naturligvis glade for, og vi er også glade for, at det næsten er en kopi af de forslag, vi fremsatte dengang.

Det, der er vigtigt for os, er, at narkomaner, der begår kriminalitet for at finansiere deres misbrug, hjælpes, således at man fjerner årsagen til kriminaliteten, nemlig deres narkotikamisbrug, og ikke blot sætter dem i fængsel og dermed sætter narkomanerne i en situation, hvor de alt andet lige vil oparbejde en meget stor gæld i forbindelse med, at de sidder i fængsel. Den gæld skal betales tilbage meget hurtigt efter, at de bliver løsladt fra fængslet, og det betyder, at narkomanerne er tvunget til at begå røveri eller anden lignende kriminalitet. Det giver nogle meget store penge meget hurtigt.

Det vil sige, at den model, man kører med i dag med at sætte narkomaner i fængsel, i virkeligheden er kriminalitetsfremmende, og det er jo ikke særlig hensigtsmæssigt.

Vi har også kigget lidt på, at det kun er en 3-årig forsøgsperiode, men håber dog, at vi allerede på de 3 år kan nå at få så positive resultater, at man er klar til at fortsætte. Jeg håber også, som hr. Poul Qvist Jørgensen sagde, at den korte periode på 3 år er med henblik på, at man kan udvide, således at der kommer flere amter med i forsøgsordningen. Det ser vi frem til. Vi havde også gerne set, at hele ordningen var permanent og gjaldt for hele landet.

Så vil jeg sige, at jeg er glad for, at ministeren har medtaget formuleringen om, at narkomaner, der er personfarlige, ikke skal have lov til at komme i behandling, men naturligvis afsone i et lukket fængsel.

Jeg vil også sige, at jeg er glad for, at ministeren har lagt vægt på, at narkomanerne skal være motiverede for og egnede til at gå på afvænningsforløb. Det er vigtigt, at narkomanerne er indstillet på at gå på afvænningsforløb; ellers tror jeg ikke, at afvænningsforløb hjælper meget.

Så har vi nogle kritiske punkter i forhold til forslaget. Jeg er helt enig med Statsadvokaten for Fyn, der påpeger, at det er lidt uheldigt, at man laver to forskellige periodeafgrænsninger for, hvor længe man skal være i behandling, alt efter om det er på Fyn eller det er i Frederiksborg Amt. Der må være »ens« straf for »ens« kriminalitet.

Det andet, man kan sige, er, at der i modellen på Fyn kun er tale om 3 måneders døgnophold, hvilket er for kort en periode. Jeg tror ikke på, at det kan lade sig gøre på 3 måneder at afgifte en narkoman og så ruste narkomanen både fysisk og psykisk til at kunne stå på egne ben, når behandlingen slutter. 6 måneder er måske endda også i underkanten. Jeg havde helst set, at man var gået helt op til 1 års døgnbehandling. Argumentet fra regeringen kan så være, at det er meget dyrt at have narkomaner i døgnbehandling, men alt andet lige er det trods alt stadig væk billigere end at have narkomanerne til at være narkomaner.

Så er det også vigtigt, at der bliver et meget konsekvent tilsyn med, at behandlingen følges, og at narkomanen ikke springer fra i utide. Jeg kunne godt tænke mig, at vi her får en mere principiel diskussion: Hvad skal der ske, når vilkårene bliver overtrådt? Ifølge forslaget lægges der op til, at hvis man har været på afvænningsforløb i 3 måneder, regnes de 3 måneder fra den straf, man fik; og det mener jeg er forkert. Det må være således, at guleroden er, at man kan gå på afvænningsforløb og dermed slippe for at komme i fængsel. Men har man så valgt at gå på afvænningsforløb, skal pisen eller stokken, om man vil, være, at hvis man springer fra, står hele den samlede straf, man blev idømt, og venter på én i den anden ende, således at vi er sikre på, at narkomanerne gennemfører deres behandling og bliver afvænnet.

Så vil jeg også spørge om, hvilke institutioner der skal bruges til afvænningsforløb. Der står ikke meget om, hvilke institutioner man har tænkt